

«UN BON DIA AL MON»

Andreu Alfaro, benvinguda a Andorra

Andreu Alfaro ha realitzat l'escultura que a Andorra commemorarà el II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Una benvinguda a tots els qui arriben al país.

M. Carme Grau-Ribot

Una munió de tiges d'acer inoxidable, que prenen la forma d'unes ales esteses, a voltes, i segons amb quins ulls es miren, no tenen principi ni fi, només posseeixen una vida fugissera quan els arriba la claror del matí. Uns metres més avall, un pont romànic, un símbol per a tots els andorrans, el Pont de la Margineda. Passat i futur d'un poble, un passat escrit en les pedres del pont, i un futur dibuixat, creat per Andreu Alfaro, que «ha de ser una obertura, un bon dia al món». Aquest és el significat de la monumental obra d'Alfaro, situada tot just passat Sant Julià de Lòria, entrant en la parròquia d'Andorra la Vella.

El mateix Alfaro va venir a Andorra en rebre l'encàrrec de fer una escultura que recordaria el pas del II Congrés de la Llengua pel Principat, per cercar el millor indret on situar-la.

«Estic molt content que me l'hagen deixada posar al costat d'aquest símbol del passat dels andorrans», ens diu l'escultor, afegint que se sent a Andorra com «si anàs a tocar mare».

—Parla'ns de la teva escultura...

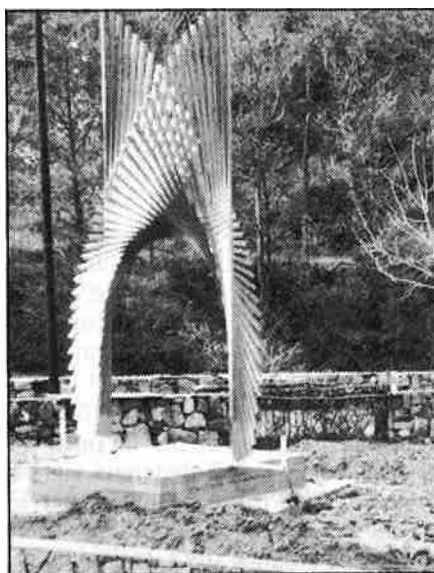
—En realitat, l'he feta per a un lloc determinat. Em van dir que el Pont de la Margineda era un dels vestigis del naixement d'Andorra, una relíquia molt estimada. La meua idea, en fer l'escultura, era que, on era el passat, també s'havia de posar el futur. El que serà el país en un futur, el faran els homes que hi viuen. Andorra vol convertir-se en un centre per rebre gent interessada per altres coses que no siguin les botigues, sinó la cultura.

D'alguna manera, aquesta escultura és un començ d'això. Voldria que fos com un «bon dia», una benvinguda a tots els que arriben a Andorra.

—ISatisfet de la teva obra?

—Sí, però vull fer una cosa a Andorra que encara no m'han acceptat.

La porta d'Andorra, amb tots els cotxes que passarien per sota. No s'ha pogut fer perquè era massa precipitat, també per qüestions de pressupost. Confio que un dia o un altre hi arribaré...

L'estàtua, al pont de la Margineda.

—Entre els escultors andorrans ha causat gran malestar el fet que t'hagin escollit per a realitzar aquesta obra. i Què penses d'aquesta reacció?

—No els beneficia per a res. Els escultors andorrans, si no són capaços d'oferir un espai a la gent del món que faça coses importants, sempre es quedaran en un nivell inferior. Cal que troben gent de fora que faça coses; així, el país s'interessarà per l'art.

Jo he patit aquesta situació. A la meua ciutat no s'interessen molt per l'art. He hagut d'eixir; jo sóc un escultor més important a Alemanya que a València. I la causa ha estat que a casa meua no s'han rebut manifestacions artístiques importants. Quantes més se'n facen a Andorra, millor per als artistes del país. Mentre no es cree un ambient cultural i artístic, viuran en precarietat.

LA CUINA MEDIIEVAL A L'ABAST

Eliana Thibaut i Comelade

III. : Isabel Esteva

Pròleg de M. Vázquez Montalbán

Aquest és un llibre
que es pot menjar

EDICIONS DE © LA MAGRANA

Centre
Carles Salvador

**CURSOS PER
CORRESPONDÈNCIA**

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curs d'Iniciació (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Economia del País Valencià.
- Geografia i Història del País Valencià.

Matrícula oberta tol l'any,
tret del mes d'agost. Per a més
informació, adreceu-vos al
Centre Carles Salvador

Moratín, 15, 8a. 46002-València